

Також на тему коронавірусу: Чи було так у Вас у будь-якому закладі, що через коронавірус було занадто мало персоналу, наприклад, при закладі де проживають люди, які догляду потребують, я часто чула, що коли коронавірус розпочався, що майже всі доглядальники/працівники переносили вірус додому, а потім були хворими та зоставалися дома, або я ще чула від інших установ, що безсимптомні медсестри/догоглядальники тоді все-таки були задіяними. Як це було із вами?

Отже, я знаю заклад, в якому було так, що люди з обмеженими можливостями та працівники, які були в значній мірі інфіковані, вони насправді робили це так, що інфіковані працівники, але не хворі та люди з обмеженими можливостями з незначними симптомами разом у квартирі залишалися та разом доглядали за ними, додатково було зроблено ще один окремий вхід. Але в іншому випадку вони більше не змогли б доглядати. Я повинна визнати, що це не так, що я собі уявляла, це не мій улюблений приклад представлення цього, і навіть якщо вони домовились про це з відділом охорони здоров'я та мають концепцію гігієни, я хотіла би, щоб було достатньо людей, які б доглядали за ними.

Ми насправді мали іншу ситуацію, ніж у будинках для пристарілих. У нас було порівняно мало житлових закладів, в яких траплялося багато інфекцій. Це було насправді дуже керованим по всій країні. Це насправді мене заспокоїло, тому, що спочатку я дуже боялася, що буде багато серйозних інфекцій, та зараз у нас могла б наступна ситуація відбутися, як у мною наведеному прикладі, який... , напр. колись існували житлові заклади для людей з дуже високою потребою в підтримці, де всі працівники були або на карантині, або навіть заражені, де просто не залишилось нікого, хто міг би там працювати в результаті було сусіднім закладом іншої асоціації надана підтримка шляхом направлення туди своїх працівників.

Звичайно, це було також для мешканців непросто, але це була велика, солідарна невідкладна допомога/підтримка, це є тим про, що слід згадати. І особливо « Лебенсхільфе» характеризуються тим, що вони тоді мали в розпорядженні три будинки та дуже обмежену кількість працівників, так що це іноді може відбуватися швидко... Але, як я вже розповіла, я думаю, що загалом у нас було шість чи сім житлових закладів, де більше десяти осіб було інфікованих, а в інших траплялися більше індивідуальні випадки.

Поки, що це справді нам пощастило, і я сподіваюся, що нам пощастить і далі. Оскільки, звичайно, люди з обмеженими можливостями часто залежать від підтримки, яка сприяє тілу, і часто не дуже добре розуміють, що означають гігієнічні заходи, тому насправді тут присутні деякі складнощі.

Дуже дякую

Будь ласка

Тоді у мене інше питання. В рамках зусиль, спрямованих на інклюзію людей похилого віку, я зараз мала справу з поєднаннями/мостати поколінь або проектами поєднань декілька поколінь, чи є щось подібне також для людей з обмеженими можливостями, тобто інклюзія через об'єднання з іншими дітьми, школами?

Так, це присутнє з одного боку, це має вже змішаний характер в установах, де проживають люди з обмеженими можливостями. Тобто є одні люди старші, інші молодші. Але насправді існує безліч проектів, які працюють через покоління, в яких присутні речі, як театральна вистава шкільного класу з задіянням в цій самій виставі людей похилого віку з інвалідністю та без та добровольці. Отже, у нас багато добровольців, як при традиційних волонтерських службах, так і просто як добровольці, які беруть на себе виконання певних завдань, тому часто існує поєднання поколінь, і це насправді також вважається нашою метою, тому що ми віримо, що інклюзія проходить добре, коли зустрічаються дуже різні люди, навіть якщо мова не про це йде, щоб всі робили все з усіма. Тож скажу я це так, що ми не хочемо, щоб корейська церковна громада перестала корейською парафією бути, або до групи людей серцевих видів спорту раптом розпочали приймати всіляких/ інших людей. Але насправді більше зустрічей є ключом з нашої точки зору..., та ми це спостерігаємо в дитячих садах, в яких набагато більше змішаних/поєднаних груп, які насправді створюють природну спільність. Та чим частіше трапляються просто звичайні зустрічі та виконання спільних дій, тим більша ймовірність втрати взаємних обмежень, і тому ми підтримуємо подібне. І ми вже скомпонували гарні приклади для людей похилого віку з обмеженими можливостями, наприклад, які також включають приклади при поєднанні поколінь.

Чи є інші запитання? Тоді я, можливо, додам коротко запитання, яке мені все ще здається захоплюючим, тому що Ви щойно сказали, що ви також є мережею в Європі, що ви також багато чуєте від інших, що можна навчитися від інших, але чи є щось, що ви бажаєте ще для Німеччини:, що повинно на федеральному рівні проголошеним бути, політично зміненим бути, те, що ми можливо маємо в інших країнах, але якимось чином у нашій країні відбувається це по іншому, центральні/головні пункти, де Ви кажете, що Ви бачите чітку потребу в вдосконаленні?

Ми маємо значні традиції інституцій, та це іноді ускладнює рух. Отже є інші країни, у яких немає такої кількості закладів, та їм це допомагає здійснювати рух простіше. І я думаю, що ми іноді маємо ідеальну пропозицію для всіх, що також означає, що присутня зараз однорідна група модель, з якою ми хотіли б попрощатися. Тому ми як асоціація також говоримо, що у нас люди з обмеженими можливостями в будь-якому випадку вже на шляху інклюзії, це починається в сім'ї, за різними віковими групами, але також як дитина, що народжується з інвалідністю, де проживають люди без інвалідності, і що ми вже маємо до цього звичайне відношення, щось зазнало змін із нашою місцевістю. Саме цього ми б насправді хотіли ще більше, тому що іноді складається враження, що легше досягти успіху в інших країнах, де, можливо, менше застережень, де менш чітких вікон і де також менш ідеальна система, це правда на даний момент, що у нас є багато спеціалізованих пропозицій, які роблять щось для людей з обмеженими можливостями. Недоліком вважаємо ми те, що ми маємо цю спеціальну систему та, що з цієї спеціальної системи складно вийти.